

tisch aan zijn eenheden mee. Hoewel hier troepen voor beschikbaar waren, verzuimde hij, die brug waar zich toen nog geen Duitser bevond, een veiligheidsbezetting te geven, 'zelfs werd nagelaten', aldus Nierstrasz, 'een officier van de staf bij de brug poolshoogte te doen nemen.'¹

Enkele uren later was het kolonel van der Bijl duidelijk dat de voor Dordrecht bestemde wielrijders een andere route moesten nemen. Ze werden met het veer bij Papendrecht naar het Eiland van Dordrecht overgezet waar zij 's nachts om één uur aankwamen. Dodelijk vermoeid als zij waren, konden zij op dat moment niets van belang ondernemen.

Wat was intussen met de brug bij Alblasserdam gebeurd?

Generaal Student reageerde heel wat sneller dan zijn Nederlandse tegenstander. Vermoedelijk als resultaat van luchtverkenning (tal van Duitse toestellen die op Waalhaven landden, kwamen over de Alblasserwaard aanvliegen) werd hem tegen het einde van de middag bericht dat Nederlandse troepencolonnies in de richting van de Noord oprukten. Lag daar een brug? Ja, bij Alblasserdam, werd hem nu gerapporteerd. Hij liet een auto vorderen. Een paar militairen gingen de brug (die door de brugwachter 's morgens na overleg met de burgemeester van Alblasserdam opgehaald was) verkennen; het was toen ca. half zes. De auto reed terug. Een uur later kwam ze weer aanrijden en nu begonnen de Duitsers een springlading aan te brengen. 'Verder zagen wij', zo schreef later de brugwachter, 'dat enige militairen, drie of vier, met hun geweer in de aanslag naar voren kwamen, roepende: 'brug neer! brug neer!', waaraan wij geen gevolg konden geven' – de brugwachter was namelijk zo slim geweest om het instrument waarmee hij de brugklep kon neerdoen, 's morgens naar zijn huis mee te nemen in Alblasserdam.'²

In die plaats kwam kolonel van der Bijl om negen uur 's avonds aan. Een veldwachter gaf hem van de sterkte van de Duitsers aan de overzijde van de Noord een onjuist beeld: er waren, schatte deze, wel twee- tot driehonderd man die mitrailleurs bij zich hadden. Onder de indruk van dat bericht, kwam de kolonel tot het besluit om maar niet te trachten met wat hij aan troepen had, via de brug (die de brugwachter kon neerlaten) of met bootjes (de Noord was niet zo breed) aan weerskanten van de brug over te steken; hij stelde die aanval tot het aanbreken van de dag op 11 mei uit – waarmee hij generaal Student een volle nacht tijd liet om aan de IJselmondse kant de zeer zwakke Duitse bezetting te versterken. In die nacht kwamen ook meer onderdelen van de Lichte Divisie bij Alblasserdam aan, sommige na een vermoeiende rit in het donker die niet zonder ongelukken verlopen was: van

¹ A.v., p. 64. ² A.v., p. 64-65.